ततः सोदयनां राज्ञीं ताम् आदाय मृगावतीं
आतपोवनम् उद्बाष्पैर् अनुयातो मृगैर् अपि । 208
आमन्त्र्य जमदग्निं च प्रतस्थे स्वां पुरीं प्रति
प्रशान्ताद् आश्रमात् तस्मात् सहस्रानीकभूपतिः । 209
शृण्वन् विरहवृत्तानि प्रियाया वर्णयंश् च सः
उत्तोरणपताकां तां कौशाम्बीं प्राप्तवान् क्रमात् । 210
समं च पत्नीपुत्राभ्यां प्रविवेश स तां पुरीं
पीयमान इव उत्पक्ष्मराजिभिः पौरलोचनैः । 211
अभ्यषिञ्चच् च तं तत्र कठित्य् उदयनं सुतं
यौवराज्ये महाराजः प्रेर्यमाणः स तद्गुणैः । 212
स्वमन्त्रिपुत्रांस् तस्मै स मन्त्रहेतोः समर्पयत्,
वसन्तकरुमण्वन्तौ तथा यौगन्धरायणं । 213
एभिर् मन्त्रिवरैर् एष कृत्स्नां प्राप्स्यति मेदिनीं,
इति वाग् उदभूद् दिव्या पुष्पवृष्ट्या समं तदा । 214
ततः सुते न्यस्तभरः स राजा चिरकाङ्क्षितं
जीवलोकसुखं भेजे मृगावत्या तया सह । 215

अथ तस्य जरां प्रशान्तिदूतीम्
उपयातां क्षितिपस्य कर्णमूलं
सहसा एव विलोक्य जातकोपा,
वत दूरे विषयस्पृहा बभूव । 216

Digitized by Google